

Arrest

nr. 220 304 van 25 april 2019
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. DIRICKX
Italiëlei 213 bus 15
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 december 2018 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 23 november 2018 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 30 januari 2019 met referentenummer 80939.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 februari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 maart 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat N. DIRICKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging neemt op 23 november 2018 een beslissing tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing, die verzoeker op 23 november 2018 ter kennis wordt gebracht, is de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat een verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet haar bovendien enig voordeel opleveren en dus een nuttig effect sorteren.

Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het beroep en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

2.2. Het belang raakt aan de openbare orde en de Raad kan dus ambtshalve het belang bij het beroep in vraag stellen.

2.3. In het proces-verbaal van de terechtzitting werd het volgende opgenomen:

“De verzoekende partij kan niet meedelen of zij al dan niet nog in België verblijft. De voorzitter wijst erop dat zij hiermee tekortkomt aan artikel 39/62 van de wet van 15 december 1980, waarop in de beschikking tot vaststelling van de terechtzitting wordt gewezen.”

2.4. De Raad wijst erop dat in de beschikking van 21 februari 2019 aan beide partijen, met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, de volgende vraag werd gesteld:

“Bovendien vraagt de Raad aan beide partijen om met toepassing van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet, alle inlichtingen en bescheiden over te maken aan de Raad met betrekking tot de actuele situatie van de verzoekende partij, die mogelijks een gevolg kunnen hebben voor de behandeling van het huidig beroep, meer bepaald of de verzoekende partij zich nog op het Belgische grondgebied bevindt en of zij ondertussen desgevallend het voorwerp heeft uitgemaakt van een statuutwijziging.”

De verzoekende partij heeft op de bovenvermelde beschikking van de Raad niet schriftelijk gereageerd.

Ter terechtzitting stelt de advocaat van de verzoekende partij niet te kunnen meedelen of laatstgenoemde nog in België verblijft.

2.5. Een verzoekende partij die het belang bij het door haar ingestelde schorsings- en annulatieberoep bij de Raad wil bewaren, moet een voortdurende en ononderbroken belangstelling voor het proces tonen. Haar houding mag het behoorlijk verloop van het proces, waartoe ook zijzelf als procespartij moet bijdragen, niet verstoren. Om die redenen is een verzoekende partij verplicht medewerking aan de rechter te verlenen wanneer zij daartoe wordt verzocht (cf. RvS 20 juni 2013, nr. 223.991; RvS 12 juli 2007, nr. 173.409; RvS 19 februari 2004, nr. 128.302).

2.6. In casu is de verblijfplaats van determinerend belang voor de behandeling van het beroep. De bestreden beslissing strekt er immers toe de verzoekende partij het bevel te geven om het grondgebied onmiddellijk te verlaten. Indien vaststaat dat de verzoekende partij, nadat de bestreden beslissing is tot stand gekomen, het grondgebied van de Schengenzone heeft verlaten, dient te worden vastgesteld dat het bevel om het grondgebied te verlaten is uitgevoerd (cf. RvS 9 maart 2016, nr. 11.837 (c)), waardoor het belang teloor gaat.

2.7. De Raad kan enkel vaststellen dat de verzoekende partij heeft verzuimd een duidelijk antwoord te verschaffen op de door de Raad, zowel bij beschikking van 21 februari 2019 als ter terechtzitting, gestelde vragen. De verzoekende partij moet de gevolgen van haar gebrek aan medewerking met de rechter dragen en het vertoonde gebrek aan belangstelling voor het beroep kan niet worden goedge maakt, louter door het feit dat een advocaat ter terechtzitting verschijnt (cf. RvS 11 mei 2009, nr. 193.182).

Het beroep is onontvankelijk bij gebrek aan belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig april tweeduizend negentien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA